

NUOSTABIAME SLĖNYJE apsuptas miškų glaudžiasi trolių Mumių namelis – aukštas, mėlynas, kuriame gyvena Muminukų šeima. Svečiai iš toli ir arti visad šiltai pasitinkami Mumių slėnyje, kad ir koks būtų paros metas – ar metų laikas...

Mažoji Min atsikrausto

*...kai Muminukų gyvenimą sujaukia
nelaukti svečiai – įskaitant vieną mažytį,
bet labai labai įsimintiną*

TROLIŲ MUMIŲ SLĖNYJE ėjo žiema, žemę dengė storas sniego sluoksnis. Muminukų šeima, jaukiai susirangiusi savo name, kietai miegojo žiemos miegu.

Muminukas sapnavo nuostabų sapną: drauge su freken Snork juodu lengvai suposi danguje ant minkšto, pūkinio debesies, kai staiga... BUM! Jis išvirto iš lovos ir pabudo.

BUM! BUM! Triukšmas nesiliovė.

– Kas ten? Šikšnosparniai? – pažadintas šuktelėjo Muminuko tėtis.

– Kažkas beldžiasi į duris, – pasakė Muminukas.

– Kiek dabar laiko? – miegūstai paklausė Muminuko mama.

– Tik ketvirtis po žiemos! – atsakė tėtis.

Išlipęs iš lovos jis nušlepsėjo prie laukųjų durų.

– Mieliausias Muminuko tėti! – sušuko Miumla, pakštelėdama jam į nosį.

– Miumla! Ehem... ir dargi su visais vaikais! – tarė Muminuko tėtis, nervingai į juos žvilgčiodamas.

– Pamaniau, užsukim keletui dienelių, – nerūpestingai paaiškino Miumla. – Užtarnauto poilsio.

– Miumla, kokia miela staigmena! Prašau užėti, – pasakė Muminuko mama. – Nemanėm, kad dar iki pavasario sulauksim svečių!

Trolių Mumių name bemat įsisuko sumaištis. Muminuko tėtis ir Muminukas pasislėpė už sofos, mat mažyliai kaip pašėlę lakstė aplinkui ir klykavo.

O kas čia? Šit, jie aptiko virvagalį; Muminuko tėtis nespėjo nė susigaudyti, o jau bejėgiškai kybojo palubėj.

– Tučtuojau mane nuleiskit! – paliepė jis. – Bet lėtai!

Muminukas atatupstas atsitraukė
į prieangį. Staiga atsilapojo lauko durys.
Ant sienos sutamsavo šešėlis, ir vidun
žengė mažytė būtybė.

Ji dėvėjo raudoną suknelę, o ugniniai
plaukai buvo surišti į kuodą. Ji stovėjo
ir spoksojo.

Muminukas nebuvo tikras, kaip dabar reikėtų pasielgti. Kadangi troliai Mumiai visada labai draugiški, nusprendė paspausti leteną.

– Laba diena, mažyle, – tarė jis, atkišdamas letenėlę. Toji mažylė dirstelėjo ir kaip reikiant krimstelėjo leteną.

– Ajai! – suriko Muminukas. – Už ką?

– Už tai, kad pavadinai mane maža, – atsakė ji. – Vardas gal ir yra Mažoji Miu, bet ne aš pati!

Muminukas jau galėjo nutuokti, kad Mažoji Miu iš tikrųjų bus Didžioji Bėda. Jis išsmuko iš kambario, kiek įkabindamas užbėgo laiptais ir pasislėpė savo kambaryje. Mažoji Miu atsigręžė į kitus.

– Na, ko gi laukiat? – paklausė ji, gudriai šypsodamasi. – Akivaizdu, jis nori, kad jį gaudytume!

Džiaugsmingai šūkaudami vaikai su Mažąja Miu priešaky pasileido vaikyti Muminuką iš kambario į kambarį. Persigandusiam troliui nebuvo kur pasislėpti.

Muminukas puolė žemyn laiptais ir liuoktelėjo ant sofos. Pakišęs galvą po pagalvę iš nuovargio suaimanavo.

– Nesijaudink, mielasis, esu tikra, jie ilgai neužsisbus, – guodė Muminuko mama.

– Taip – daugią daugiausia iki vasarvidžio, – pasakė Miumla, eidama pro šalį.

– Bet iki vasarvidžio dar keli mėnesiai! – suvaitojo Muminukas. – Niekaip neištversiu! O, kad šiemet vasarvidis ateitų anksčiau, – sumurmėjo.

– Galima suorganizuoti! – pasakė tėtis. – Taip būtų draugiškiausia...

Netrukus Mumių žiemos pasaulis virto vasara: troliai paklojo dirbtinės žolės, pastatė medelių ir pridėliojo gėlių. Jie net apsilanko maudymosi kostiumėlius ir išsimaudė lediniame tvenkinyje.

– Man rodos, veikia... – pasakė Muminuko tėtis.

– Kodėl tiesiog noliepi mamai išeiti? – paklausė Mažoji Miu. – Nebūtina būti dideliam, kad už save pastovėtum!

– Taip būtų nedraugiška, – atsakė Muminuko tėtis.

Juodu su Muminuku ėmėsi kurti vasarvidžio laužą.

– Jau vasarvidis! – tarė Miumla. – Tai mes jau keliausim!

– Taip greitai? – paklausė Muminuko tėtis, iš visų jėgų stengdamasis atrodyti nuliūdęs.

Staiga tik ŠLIŪKŠT – ant laužo pasipylė stipri vandens srovė.

– Išgirdau apie jūsų laužą, – griežtai pasakė hemulis gaisrininkas. – Per anksti kurti ugnį. Dar ne vasarvidis.

Mažoji Miu laiminga išsišiepė.

Miumla susiraukė.

– Pamirškite, dar kelis mėnesius niekur nekeliausim!